

[K1ra] *Hoe die thien heydensche coningen voer tcasteel van Monsureyn quamen, boe Guymande tegbens hemlieden sprack, ende boe sy binnen tcasteel quamen ende doot gheslaghen worden.*

[43]

Aldus zijn de thien heydensche coninghen met bliscapen ghereden tot voer de poerte des casteels van Monsureyn. Doen riep coninck Mathan seer luyde totten poertier, segghende: “Durgant, goede vrient, wylt ons die poerte ontsluyten, want ons hier ghesonden heeft damirael Bellygant!”

“Ick en mach u niet in laten,” antwoerde Durgant, “sonder dbevel mijnder vrouwen.”

“Nu gait dan tot mijnder vrouwen Guimande,” sprack coninck Mathan, “ende segt haer dat hier is de coninck Mathan, dye haer te spreken begheert, die met hem brinckt thien duysent mans van wapenen om dit [K1rb] casteel ende die stat te verwaren.”

“Here,” sprack Durgant, “ick salt haer gain segghen.”

Durgant is terstont boven op tpalleys ghegaen, daer hy Galien neven de scoone Guimande vant, tot de welcke hi sprack: “Mi vrouwe, voer die poerte sijn thien heydensche coninghen die gherne bynnen waren om met u te spreken.”

Guimande des poertiers woerden verstaende, riep Gheeraerden van Viennen, Aymery ende alle dander Kerstenen die dair binnen waren, tot de welcke si sprack: “Wapent u terstont, ghi heeren! Ick gha voer de poerte mit die heydensche coningen spreken, die ick onghewapent binnen sal laten comen. Dan suldis dootslaen.”

“Wairachteliken mi vrouwe, ghi segt seer wel,” sprack Galien. “Nemmermeer en selen si den amirael Belligant aen scouwen!”

Si hebben hem terstont al [k1va] tsamen ghewapent, ende dye maecht ghinck die wijl ter poerten ende gheboot Durgant dwincket te ontsluyten.

Doen sprack de coninck Mathan seere luyde, tot haer segghende: “Eerwerdighe vrouwe, den god Mahon wille u in ghesontheden sparen! Damiral comt na ons, dye met hem brinct den rijcken [coninck] Magron, die u te houlijck hebben sal, believet u.”

“Mathan, tes recht dat ick minen oom beminne,” sprack Guimande, “lijf ende goet is tsinen gebode, mair ick vreesse so sere den wreedden coninck Kaerle dat ick enichsins van hem soude moghen bedroghen worden. Daerom en wetick niet oft u mijn oom hier ghesonden heft oft niet, oft dat ghi mi verraden wilt.”

“By den grooten god Mahon,” sprack Mathan, “die coninck Bellighant heeft ons hier ghesonden om uwen persoon te verwaren.”

“Bi mijnder trouwen,” sprack Guimande, “ghi en selt nochtans hier binnen niet comen ten zi dat ghy u al tsamen eerst ontwapent. Want deser daghen uut coninck Karels heyr een ridder, dalder vromste campioen die ick sach, quam hier voer de poert om mi te bedrieghen, seggende datti my te houwelijck nemen soude, wylde ic hem in laten ende hem here maken van desen casteele, minen god Mahon laten ende mi laten doopen. Dat hem Mahon scenden moet! Dairom segge ick u, eest dat ghi u hernasch niet wilt uut trecken, soe rijt wederomme van daer ghy comen sijt, want anders en suldi hier binnen niet comen.”

Als dye coninghen dat hoorden, riepen sy tot haer: “Vrouwe, dat sullen wy gherne doen!”

Doen trocken si haer hernasch seer lichtelick uute. Doen ontsloot Dur[k1vb]gant de poerte ende liet de coningen binnen comen.

Als sy binnen waren, bestonden si tot alle ziden te siene ende saghen Galien met sijn ghesellen die trappen des palleys af coemen, haer sch[i]lden aen den hals hebbende, met haer bloote sweerden in die hant. Ende als si die saghen, bestonden sy te vlieden, lopende na die poerte, maer Durgant hadde die brugghe opghetrocken, ende en wisten waer loopen, soo vervaert sijnde dat si niet en wysten wat seggen noch wat beghinnen.

Doen sprack Mathan: “Nu moghen wi wel segghen dat hem nyemant wachten en can voer de bedriechlijcheyt der vrouwen ...”

Met dien quam Galien, hebbende dat ghetrocken sweert in dye hant, ende sprack tot den conynck Mathan, segghende: “Wildi kersten worden ende uwen god Mahon gheheellijck loochenen, ic sal u van der doot beschermen?”

“Neen ick,” sprack die coninck Mathan, “ic soude mi liever levende laten villen oft braden dan ick aen uwen Cristus ghelooven soude!”

Als Galien dat hoorde, gaf hy hem eenen so swaren slach dat hy hem thoof van den scouderen vliegen dede. Daerna ghinck hi alle dandere

desghelijcke vraghen oft si hair goden loochenen wilden ende kerstenen worden, die welcke antwoerden 'neen', ende dat si alle lievere sterven wilden dan haren god loochenen.

Doen deetse Galien alle tsamen onthoofden ende int water worpen.